

ลำดับชีวประวัติและเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ตั้งแต่สมัย
ประธานาธิบดีลินดอน บี จอห์นสัน ถึงประธานาธิบดี บารัก
โอบามา (คนที่ 36 – 44)

The Sequence of Lives and events occurred since
President Lyndon B. Johnson to President Barak
Obama. (the 36th to 44th)

นันทนา กปิลกาญจน์¹

บทคัดย่อ

ประธานาธิบดีคนที่ 36 ลินดอน บี จอห์นสัน ดำรงตำแหน่งสืบต่อจากเคนเนดี ที่ถึงแก่อสัญกรรมในตำแหน่งไปจนครบวาระของเคนเนดี และเขาได้รับเลือกตั้งของเขาเองต่อมาอีก 4 ปี เขาเป็นผู้เริ่มที่จะยุติสงครามเวียดนามเป็นคนแรก โดยที่ประธานาธิบดีริชาร์ด นิกสัน จะเป็นผู้สานต่อจากเขาอีกทีหนึ่ง นักบินอวกาศคนแรกของสหรัฐอเมริกาที่ไปลงดวงจันทร์ก็เกิดขึ้นในสมัยของเขาในปี ค.ศ.1969 ในสมัยประธานาธิบดีคนที่ 37 ริชาร์ด นิกสัน นั้น เขาได้เดินทางไปเปิดสัมพันธ์ไมตรีกับประธานเหมาเจ๋อตงแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีนในปี ค.ศ.1972 และมีสัมพันธ์ไมตรีอันดีกับสหภาพโซเวียต ของนายเบเรสเนฟ เท่ากับเป็นการยุติสงครามเย็น เริ่มแรกเขาเข้าไปพัวพันกับคดีอื้อฉาววอเตอร์เกต ที่เข้าไปดักฟังความลับของพรรคเดโมแครท ทำให้เขาต้องถูกบีบให้ลาออกจากตำแหน่งในวาระที่ 2 ของเขา ประธานาธิบดี เจอร์รี ฟอร์ด ได้ประกาศ

¹ รองศาสตราจารย์ คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ตรวจวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน

กฎหมายนิรโทษกรรมเขาในรัฐสภา ทำให้เขารอดพ้นจากการถูกนำตัวขึ้นศาลอาญาไต่สวน (Impeachment) ประธานาธิบดี คนที่ 38 **เจอรัลด์ อาร์ พอร์ต** ดำรงตำแหน่งต่อจากนักسنัที่ต้องลาออกจากตำแหน่งก่อนจะครบวาระ พอร์ตพยายามรักษาสันติภาพของโลก หลังจากการยุติสงครามในกัมพูชาและเวียดนามของปี ค.ศ.1975 ไปแล้ว เขาเป็นประธานาธิบดีที่มีอายุยืนยาวที่สุด คือ ถึงแก่อสัญกรรมใน ค.ศ.2006 ด้วยอายุ 93 ปี **นาย จิมมี คาร์เตอร์** ได้เป็นประธานาธิบดีคนที่ 39 ต่อมา โดยที่เขาเพียงแต่เป็นตัวแทนของพรรคเดโมแครตคนแรกที่มาจากการเป็นผู้ว่าราชการรัฐจอร์เจียมาก่อนเท่านั้น ไม่ใช่มาจากตำแหน่งวุฒิสมาชิกเหมือนคนอื่นๆ ในสมัยของเขาได้ทำให้สงครามในตะวันออกกลางระหว่างอิสราเอลกับอียิปต์ยุติลง ทำให้คาร์เตอร์แห่งสหรัฐอเมริกา และนายเบนนาเฮม เบกิน ได้รางวัลโนเบลสาขาสันติภาพ ร่วมกันในปี ค.ศ.2002 ในสมัยของเขานักศึกษาหัวรุนแรงอิหร่านได้จับเจ้าหน้าที่อเมริกันจำนวน 55 คน ในสถานทูตสหรัฐประจำกรุงเตหะราน เป็นตัวประกันถึง 444 วัน และได้ปล่อยออกมาในวันที่ประธานาธิบดี โรนัลด์ เรแกน สาบานตนเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีในวันที่ 20 มกราคม ค.ศ.1981 ส่วนประธานาธิบดี **โรนัลด์ เรแกน** คนที่ 40 นั้น เป็นผู้ที่ทำให้สหรัฐอเมริกากลับมามีความเชื่อมั่นใหม่อีกครั้งหนึ่ง การดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีในวาระที่ 2 ของเขา เป็นศักราชของการคืนดีต่อกันกับสหภาพโซเวียตของนายกรัฐมนตรีบาซอฟ เป็นการสิ้นสุดสงครามเย็นลงโดยสิ้นเชิง ประธานาธิบดีคนที่ 41 **ยอร์ช บุช** เป็นสมัยที่จักรวรรดิคอมมิวนิสต์รัสเซียล่มสลายในปี ค.ศ.1991 กำแพงเบอร์ลินที่สร้างขึ้นมาตั้งแต่ ค.ศ.1961 ซึ่งมีความสูง 14 ไมล์ ยาว 105 ไมล์ ได้ถูกทุบทิ้งลงในวันที่ 9 พฤศจิกายน ค.ศ.1989 ได้เกิดสงครามระหว่างสหรัฐอเมริกากับอิรัก จากการที่ซัดดัม ฮุสเซน บุกร้ายึดครอง

คูเวต เกิดปฏิบัติการพายุทะเลทรายอยู่ 42 วัน กับอีก 100 ชั่วโมง ทำให้
ซัดตัมต้องยอมจำนนต่อสหรัฐอเมริกา แต่บุชก็ไม่สามารถแก้ไขเศรษฐกิจ
ถดถอยของสหรัฐอเมริกาได้ ทำให้เขาต้องแพ้การเลือกตั้งประธานาธิบดีแก่
นายบิลล์ คลินตัน คนที่ 42 ของสหรัฐอเมริกา ถึงแม้ว่าคลินตันจะมีเรื่อง
อื้อฉาวกับนักศึกษาสาวฝึกงานในทำเนียบขาว แต่เขาก็ยังเป็นที่นิยม
ชมชอบอย่างมากในพรรคเดโมแครต ทำให้เขาได้เป็นตัวแทนของพรรคชิง
ตำแหน่งประธานาธิบดีวาระที่ 2 เป็นผลสำเร็จ ส่วนประธานาธิบดีคนที่ 43
นายยอร์ช ดับเบิลยูบุช บุตรชายของประธานาธิบดีคนที่ 41 ยอร์ช บุช ใน
สมัยของเขาได้เกิดเหตุการณ์ก่อการร้ายของพวกอัลกออิดะห์ ขึ้นในวันที่
11 กันยายน ค.ศ.2001 ทำให้สหรัฐอเมริกาดำเนินปฏิบัติการเสรีภาพอัน
ยังยืนยงโต้ตอบ โดยการบุกเข้าโจมตีอัฟกานิสถาน ต่อต้านรัฐบาลของ
ตาลีบันใน ค.ศ.2001 และเปิดยุทธการเสรีภาพของสหรัฐอเมริกา โคน์ลัม
ประธานาธิบดีฮุสเซน ลงจากอำนาจในปี ค.ศ.2003 เมื่อยอร์ช ดับเบิลยู
บุช ครบวาระที่ 2 ในการดำรงตำแหน่งประธานาธิบดี **นายบารัค
โอบามา** ได้เข้ามาดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีคนที่ 44 เขาเป็นชาว
แอฟริกันอเมริกันคนแรกที่ได้ดำรงตำแหน่งนี้ โอบามาได้ดำรงตำแหน่งอยู่
2 วาระ โดยจะสิ้นสุดลงในปี ค.ศ.2017 (วันที่ 20 มกราคม) ในเดือน
มีนาคม ค.ศ.2016 โอบามาได้เดินทางไปเยือนคิวบา ยุติความบาดหมาง
ต่อกันอย่างยาวนานถึง 50 ปีลง เปิดการคว่ำบาตรคิวบาและเปิดสถานทูต
ต่อกัน อนึ่งในวันที่ 13 พฤศจิกายน ค.ศ.2015 ได้มีการก่อการร้ายในกรุง
ปารีส ประเทศฝรั่งเศส และในวันที่ 22 มีนาคม ค.ศ.2016 มีการก่อการ
ร้ายในกรุงบรัสเซลส์ ประเทศเบลเยียม ในทั้งสองเหตุการณ์มีผู้คนบาดเจ็บ
และล้มตายจำนวนมาก โดยทั่วโลกต่างพากันประณามการก่อการร้าย
ดังกล่าว

คำสำคัญ: ประวัติศาสตร์สหรัฐอเมริกา ประธานาธิบดี

Abstract

Lyndon B. Johnson became the 36th president, after the death of John F. Kennedy. He became the president until the end of the Kennedy term, and to finish his 4 years term later. He was the pioneer who stopped the wars in Vietnam which was continued later by Richard M. Nixon. The first American astronaut who landed on the moon occurred during his administration in 1969. During Richard Nixon, the 37th president, the diplomatic mission was opened with Mao of the People Republic of China in 1972, and had the good relationship with the Soviet Union of Brezhnev, to end the first step of Cold War. In the Watergate Scandal, Nixon had to be forced to retire from the president position replaced by Gerald Ford, the 38th president, who gave the Amnesty Act to Nixon, not allowed Congress to get impeachment toward him. Ford tried to preserve the world peace, stopped the wars in Kampuchea and Vietnam in 1975. He died at the age of 93 had long life expectancy more than any American presidents. In the era of Jimmy Carter, the 39th president. He was elected as the Democratic candidate, who just came from the governor of Georgia, not came from the senate in the Congress like other presidential candidates. He stopped the

war between Israel and Egypt which made him and Bennehan Begin to receive Nobel Peace Prize both of them in the year 2002. Also, the radical Iranian students captured 55 American officials in Tehran as hostages for 444 days, they got released on January 20, 1981, on the Inaugural Address Day of Ronald Reagan, the 40th president. During his administration, the detent between the United States and the Soviet Union emerged, made the end of the Cold War completely. Reagan could be able to bring back the good hope to American nation once more, while the 41st president, George Bush, the era of the Soviet Union collapsed. The Berlin Wall which was built in 1961 got demolished on November 9, 1989. The Wall had 14 miles high, 106 miles long. The war with Iraq occurred because Iraq of Hussein invaded Kuwait, the 42 days Desert Storm and 100 hours could stop the defeated Iraq. Bush could not be able to recover the economy regression in the United States, so that he had to receive the defeat to Bill Clinton, the 42nd president. Even though his scandal with the trainee female student in the White House, he was still admired among the Democrat Party, so he got elected as the president again for his second term. While the 43rd president, George W. Bush, the son of the 41 president, George Bush. During his first term, Taliban attacked the World Trade Center Building on September 11, 2001, the United States got retaliated

against Taliban by invading Afghanistan known as the Operation Enduring Peace and the Operation Iraqi Freedom also broke out to oust Saddam Hussein in the year 2003. The 44th president, Barak Obama, he was the first American African to become American president. Obama became 2 terms president, which will last on January 20, 2017. During his second term he went to Cuba as the State visit after 50 years of closed relationship among the two countries. The United States lifted the sanction with Cuba and opened the Embassy. But on November 13, 2015, the IS terrorists bombed Paris, also on March 22, 2016, they also bombed Brussels, Belgium. These two terrible incidents got so many victims died and hundred people got injure.

Key words: History of the United States, Presidents

ลำดับที่ 36. ประธานาธิบดี ลินดอน บี จอห์นสัน (Lyndon B. Johnson, ค.ศ.1963 – 1969)

ความเป็นสังคมที่ยิ่งใหญ่ สำหรับชาวอเมริกันนับเป็นวิสัยทัศน์ของลินดอน บี จอห์นสัน เมื่อเป็นประธานาธิบดี เขาได้ผ่านกฎหมายที่สำคัญที่สุดให้แก่ชาติ แต่เขาพบว่าจากการดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีของเขา ได้รับการต่อต้านอย่างหนักหน่วงจากการทำสงครามของเขาในเวียดนาม

จอห์นสันเกิดในวันที่ 27 สิงหาคม ค.ศ.1908 ในภาคกลางของรัฐเท็กซัส ไม่ไกลจากเขตเมืองจอห์นสันนั้ก โดยทางบ้านช่วยสร้างที่อยู่

อาศัยให้เขาด้วย เขาสัมผัสถึงความยากจนของชาวชนบท เมื่อเขาเติบโตใหญ่ขึ้น เขาไปทำงานเป็นครูในวิทยาลัยเซาท์เวสต์เทกซัส โดยสอนนักเรียนเม็กซิกัน

ในปี ค.ศ.1937 เขาได้รณรงค์อย่างได้ผลในสภาล่างของโครงการนิวคลี โดยได้รับความช่วยเหลืออย่างแข็งขันจากภรรยาของเขา ชื่อเดิมคือ “เลดี้ เบิร์ด” เทเลอร์ ซึ่งทั้งสองได้แต่งงานกันใน ค.ศ.1934 ระหว่างสงครามโลกครั้งที่ 2 เขาเข้าเป็นเรือโทในกองทัพเรืออยู่ไม่นานนัก ได้รับเหรียญกล้าหาญในสงครามแปซิฟิกได้

หลังจากเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในสภาล่างของคอนเกรสอยู่ 6 สมัย ในปี ค.ศ.1948 ได้รับเลือกให้เป็นวุฒิสมาชิก ในปี ค.ศ.1953 จอห์นสันได้ชื่อว่าเป็นหัวหน้ากลุ่มของเสียงส่วนน้อยในสภาสูงที่หนุ่มที่สุดในประวัติศาสตร์ของวุฒิสมาชิก และในปี ค.ศ.1955 เมื่อพรรคเดโมแครทสามารถคุมเสียงส่วนใหญ่ในสภาสูงไว้ได้ เขาก็ได้เป็นประธานวุฒิสมาชิก

ในปี ค.ศ.1960 จอห์นสันลงชิงตำแหน่งรันนิ่งเมต (Running mate) เป็นรองประธานาธิบดีสมัยเคนเนดี จนในวันที่ 22 พฤศจิกายน ค.ศ. 1963 เมื่อประธานาธิบดีเคนเนดีถูกสังหาร จอห์นสันสาบานตนเข้ารับตำแหน่งบนเครื่องบินประจำตำแหน่งประธานาธิบดี (Air Force one)

ตอนแรกเขาดำเนินมาตรการที่ประธานาธิบดีเคนเนดีเตือนให้ทำก่อนจะถึงแก่อสัญกรรมคือ การออกกฎหมายสิทธิมนุษยชน และตัดการเก็บภาษีลง หลังจากนั้นเขาเตือนว่าประเทศต้องเสริมสร้างสังคมที่ยิ่งใหญ่ สถานที่ซึ่งความหมายของชีวิตมนุษย์เข้ากันได้กับการใช้แรงงานคน ในปี ค.ศ.1964 จอห์นสันได้รับเลือกตั้งเป็นประธานาธิบดีของเขาเอง โดยได้ชัยชนะเหนือคู่แข่งของเขาชื่อ วุฒิสมาชิกจากรัฐอริโซนา นายแบร์รี โกลด์วอเตอร์ ด้วยคะแนนเสียง 486 ต่อ 52 ในปี ค.ศ.1965 จากจำนวนสมาชิก

ของพรรคเดโมแครตมีอยู่อย่างท่วมท้น ในสภาองเกรส จอห์นสันผ่านกฎหมายช่วยการศึกษา จัดโรคร้ายไข้เจ็บ การรักษาพยาบาล ปรับปรุงสภาพเมือง อนุรักษ์ทรัพยากร พัฒนาเขตเสื่อมโทรม ต่อสู้กับความยากจน ควบคุมและป้องกันอาชญากรรมและเยาวชนเกร และจัดอุปสรรคของสิทธิในการลงคะแนนของชาวอเมริกัน แอฟริกันผิวดำ

ภายใต้รัฐบาลของจอห์นสัน ประเทศประสบความสำเร็จอย่างน่าทึ่งในโครงการสำรวจอวกาศ ซึ่งเขาเน้นมาตั้งแต่เข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดี อย่างไรก็ตาม ถึงแม้จะเป็นการเริ่มต้นของการต่อต้านความยากจน ความวุ่นวายในสังคมและการจลาจลในถิ่นของพวกผิวดำ ก่อให้เกิดความยากลำบากกับประเทศเหมือนกัน ประธานาธิบดีจอห์นสันจากอิทธิพลที่เขาต้องการต้านการกีดกันแบ่งแยกสีผิว ให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบวินัย โดยการผ่านกฎหมายที่อยู่อาศัยอย่างเป็นธรรม ในปี ค.ศ.1968

ความจริงแล้วจอห์นสันพยายามทำการอย่างลับๆ ที่จะให้มีการถอนตัวออกจากเวียดนาม แต่ไม่สัมฤทธิ์ผล ยิ่งทำให้สงครามทวีความดุเดือดขึ้นไปอีก ในปลายเดือนมีนาคม ค.ศ.1968 เมื่อเขาจำกัดการทิ้งระเบิดในเวียดนามเหนือลง เพื่อทำให้มีการเจรจาเป็นทางการเกิดขึ้น ในเวลาเดียวกัน เขาไม่คิดจะชิงชัยในตำแหน่งประธานาธิบดีสมัยที่ 2 ของเขา บางคนเลยตั้งข้อสงสัยว่าการที่จอห์นสัน ไม่ยอมลงชิงก็เนื่องจากเขากลัวแพ้เลือกตั้ง โดยที่เขายืนยันว่า เขามีความปรารถนาที่จะปวารณาตัวอย่างสุดกำลังเพื่อแสวงหาสันติภาพ

ก่อนที่จอห์นสันจะถึงแก่อสัญกรรมในเดือนมกราคม ค.ศ.1973 ด้วยโรคหัวใจล้มเหลว เมื่อมีอายุได้ 63 ปีในบ้านพัก (ทำเนียบขาว) ที่ไร่ของเขาในเขตจอห์นสัน เคาน์ตี้ รัฐเท็กซัส ซึ่ง ณ แห่งนี้ จอห์นสันได้

เตรียมการให้ประธานาธิบดีเคนเนดี และนางแจ็กเกอลีน มาฟานักบนชั้น 2 ของบ้านทำเนียบขาวในรัฐเท็กซัส 2 สัปดาห์ แต่เคนเนดีก็ถูกยิงเสียชีวิตเสียก่อน จอห์นสันได้รับโทรศัพท์จากประธานาธิบดีนิกสัน เสนอว่า ข้อตกลงสัญญาสันติภาพกับเวียดนามใกล้จะลงนามกันแล้ว

ต่อมาชาวอเมริกันได้ยกย่องจอห์นสันจากความพยายามอย่างสุดกำลังของเขาที่จะเปลี่ยนสังคมอเมริกันไปสู่สิ่งที่ดีขึ้น โดยล้มการขยายการปฏิบัติการทางทหารในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ของเขา การปรากฏตัวครั้งสุดท้ายของเขาในสภาองเกรสครั้งล่าสุดในปี ค.ศ.1969 เขาทำนายว่า ในศตวรรษนับจากนี้ไป อย่างน้อยที่สุดก็อาจจะพูดได้ว่า “เราได้พยายามแล้ว”

ลำดับที่ 37. ประธานาธิบดี ริชาร์ด เอ็ม นิกสัน (Richard M. Nixon, ค.ศ.1969 – 1974)

เมื่อริชาร์ด นิกสัน ได้รับเลือกให้เป็นประธานาธิบดีในปีค.ศ. 1968 เขาได้ประกาศว่า จุดมุ่งหมายของเขาก็คือ “การนำชาวอเมริกันให้กลับมารวมกัน” ชาติได้มีการแตกแยกอย่างเจ็บปวด ด้วยความสับสนของสังคมเมืองและสงครามนอกประเทศ ระหว่างการดำรงตำแหน่งประธานาธิบดี นิกสัน ประสบความสำเร็จในการยุติการรบของชาวอเมริกันในเวียดนาม ทำให้สัมพันธ์ภาพกับสหภาพโซเวียตดีขึ้น และยุติความบาดหมางกับจีน แต่ตลอด 4 ปีที่เขาดำเนินการให้มีการยุติสงครามและอื้อฉาวในคดีวอเตอร์เกตทำให้เกิดการแบ่งแยกชาติขึ้นมาใหม่ และทำให้เขาต้องลาออกจากตำแหน่งประธานาธิบดี

เกิดที่เมืองยอร์มาลินดาในรัฐแคลิฟอร์เนีย ในวันที่ 9 มกราคม ค.ศ.1913 นิกสันเข้าเรียนในวิทยาลัยวิทเทียและมหาวิทยาลัยดุกในสาขากฎหมาย ก่อนที่จะเริ่มฝึกฝนทางด้านกฎหมาย ในปีค.ศ.1940 เขาได้

แต่งงานกับแพทริเซีย ทั้งสองมีบุตรสาว 2 คน ทรีเซียและจูลี ในระหว่างสงครามโลกครั้งที่ 2 เขาเป็นนาวาโทผู้บัญชาการในแปซิฟิก

เมื่อออกจากประจำการ เขาได้รับเลือกเป็นสมาชิกในสภาองเกรส จากเขตรัฐแคลิฟอร์เนียของเขา ในปี ค.ศ.1950 ได้เป็นวุฒิสมาชิก อีก 2 ปีต่อมา นายพลไอเซ็นฮาว์ได้เลือกให้เขา ในตอนนั้นเขาอายุได้ 39 ปี ให้ลงแข่งขัน ในตำแหน่งรองประธานาธิบดีของเขา

ในปี ค.ศ.1960 ลงชิงชัยในตำแหน่งประธานาธิบดีกับจอห์น เอฟ. เคนเนดี แต่พ่ายแพ้แบบเฉียดฉิวจากคะแนน 303 ต่อ 219 ถึงขนาดที่เขาบอกว่าเขาถูกโกงการเลือกตั้ง และในปี ค.ศ.1962 เขาก็ไม่ได้เป็นผู้ว่าการรัฐแคลิฟอร์เนียอีกด้วย แต่ในที่สุดจากการเลือกตั้งประธานาธิบดีในปี ค.ศ.1968 เขาได้ชัยชนะรองประธานาธิบดี เฮอร์เบิร์ต ฮัมฟรีย์ ตัวแทนจากพรรคเดโมแครท และนายจอร์จ วอลเลซ ผู้ว่าการรัฐอลาบามา ซึ่งเป็นพรรคที่ 3 ด้วยคะแนน 301 : 191 : 46

ความสำเร็จของนิกสันขณะดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีมีหลายประการ รวมทั้งการแบ่งปันรายได้ ยุติกฎหมายฉบับร่าง ออกกฎหมายป้องกันอาชญากรรม และขยายโครงการสิ่งแวดล้อม ตามที่เขาได้สัญญาไว้ เขาได้แต่งตั้งผู้พิพากษาที่มีหลักปรัชญาอนุรักษนิยมให้เป็นผู้พิพากษาศาลสูงสุดของประเทศ ในปี ค.ศ.1969 เขาต้อนรับนักบินอวกาศที่เดินทางไปลงดวงจันทร์เป็นครั้งแรก

ในเดือนกุมภาพันธ์ ค.ศ.1972 นิกสันบินไปปักกิ่งและเข้าพบกับเหมาเจ๋อตุง และในเดือนพฤษภาคม ค.ศ.1972 เดินทางไปประชุมสุดยอดกับเลโอนิด เบรสเนฟ และสามารถลงนามในสนธิสัญญาจำกัดยุทธศาสตร์ของอาวุธนิวเคลียร์ ในเดือนมกราคม ค.ศ.1973 เขาได้ประกาศข้อตกลงกับเวียดนามเหนือที่จะยุติบทบาทของสหรัฐอเมริกาที่เข้าไปพัวพันในอินโดจีน

ในปี ค.ศ.1972 ในการชิงชัยตำแหน่งประธานาธิบดีสมัยที่ 2 ของเขา เขาเอาชนะคู่แข่งคือ นายจอร์จ แมคโกเวน วุฒิสมาชิกแห่งรัฐเซาท์ดาโกต้าอย่างท่วมท้น ด้วยคะแนนคณะผู้เลือกตั้ง 521 ต่อ 17 เสียง อีก 3-4 เดือนต่อมา การบริหารของเขาต้องเผชิญกับการไปดักฟังความลับ ณ ที่ทำการของพรรคเดโมแครต รู้จักกันว่าเรื่องอื้อฉาวแห่งวอเตอร์เกต (Watergate scandal) นิกสันปฏิเสธว่าเขาไม่ได้เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับการดักฟัง ณ ที่ทำการของพรรคเดโมแครต แต่ศาลสูงสุดบังคับให้เขาส่งเทปบันทึกการพูดคุยในห้องรูปไข่ของทำเนียบมาให้ศาล ซึ่งชี้ให้เห็นว่าเขาพยายามบิดเบือนการตรวจสอบและขัดขวางความยุติธรรม

จากผลของความอื้อฉาวดังกล่าว ทำให้รองประธานาธิบดี สปิโร แอกนิว ได้ยื่นใบลาออกในปี ค.ศ.1973 นิกสันได้เสนอชื่อนายเจอร์รี ฟอร์ด ซึ่งเป็นหัวหน้าในสภาล่างเสียงส่วนน้อยให้ดำรงตำแหน่งรองประธานาธิบดีแทน โดยความเห็นชอบของสภาองเกรส

เมื่อเขาต้องเผชิญกับการที่ดูเหมือนว่าจะถูกดำเนินคดีความผิด (Impeachment) นิกสันได้ประกาศในวันที่ 8 สิงหาคม ค.ศ.1974 ว่าจะลาออกในวันรุ่งขึ้น “นับเป็นขบวนการของการใกล้เคียง ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งยวดของชาติ”

ประธานาธิบดี เจอร์รี ฟอร์ด ได้ประกาศกฎหมายนิรโทษกรรม (Amnesty Act) ต่อสภาองเกรส ยกโทษเขาทำให้เขารอดจากการถูกนำตัวขึ้นศาลอาญาไต่สวน และเป็นไปได้ว่าจะต้องติดคุก นิกสันได้ใช้เวลาอีก 20 ปีที่เหลือก่อนที่เขาจะถึงแก่กรรมในปี ค.ศ.1994 ด้วยการพยายามที่จะนำชื่อเสียงของเขาคืนกลับมาด้วยการเขียนหนังสือจำนวนมาก และกล่าวสุนทรพจน์ในที่ต่างๆ

จากคำสั่งเสียของเขา ณ หลุมฝังศพเขาที่เมืองยอร์มาลินดา จารึกคำกล่าวของการสาบานตนเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีในวาระแรกของเขา โดยที่เขาหวังจะได้รับการยอมรับที่เขาได้จารึกไว้ที่หลุมฝังศพของเขาว่า “จะเป็นเกียรติยศที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในประวัติศาสตร์ที่สามารถจะยกให้ข้าพเจ้าได้ดำรงตำแหน่งผู้สร้างเสรีภาพ”

ลำดับที่ 38. ประธานาธิบดี เจอรัลด์ อาร์ ฟอร์ด (Gerald R. Ford, ค.ศ.1974 – 1977)

เมื่อเจอรัลด์ ฟอร์ด สาบานตนเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีในวันที่ 9 สิงหาคม ค.ศ.1974 เขาได้ประกาศว่า “ข้าพเจ้าก้าวเข้ามาในตำแหน่งประธานาธิบดีภายใต้สถานการณ์ที่กดดันนี้ เป็นเวลาแห่งประวัติศาสตร์ที่รบกวนจิตใจของเราและทำร้ายหัวใจของเรา” เขาบอกชาวอเมริกันว่า “ฝันร้ายของชาติอันยาวนานได้จบลงแล้ว”

ฟอร์ดเป็นรองประธานาธิบดี ที่ได้รับเลือกให้เป็นประธานาธิบดีตามบทแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ มาตราที่ 25 และภายหลังจากการเกิดคดีอื้อฉาว วอเตอร์เกต สืบต่อจากนักสืบที่เป็นประธานาธิบดีคนแรกที่ได้ลาออกจากตำแหน่งก่อนที่จะหมดวาระครั้งที่ 2

เขาเกิดในเมืองโอมาฮาในรัฐเนบราสกา เมื่อวันที่ 14 กรกฎาคม ค.ศ.1913 ในครอบครัวเลสลี คิงก์ จูเนียร์ ซึ่งเป็นนักธุรกิจกับภรรยาซึ่งเป็นมารดาของเขาชื่อ โดโรธี เมื่อเลสลี คิงก์เปลี่ยนจากพยางค์หลังเป็น ซีเนียร์ ทั้งสองคนมีการถ่วงละเมิดทางเพศกัน โดโรธีต้องหอบลูกหนีสามี และได้หย่าร้างต่อมา และเธอได้แต่งงานใหม่กับ เจอรัลด์ ฟอร์ด แห่งแกรนด์แรพิดส์ (Rapids) ในรัฐมิชิแกน ซึ่งให้ชื่อบุตรบุญธรรมของเขาได้ใช้ชื่อเขาต่อมา เด็กหนุ่มฟอร์ดเข้าอยู่ในทีมฟุตบอลของมหาวิทยาลัยมิชิแกน และ

ไปเรียนในมหาวิทยาลัยเยล โดยไปเป็นผู้ช่วยโค้ช ขณะเดียวกันก็ได้ศึกษาวิชากฎหมายไปด้วย

ระหว่างสงครามโลกครั้งที่ 2 เขารับยศนาวาตรีในกองทัพเรือ ภายหลังสงครามเขากลับมาอยู่ที่เมืองแกรนด์แฮพพิตส์ โดยเข้าฝึกฝนกฎหมาย และเข้าสู่การเมืองสังกัดพรรครีพับลิกัน 2-3 อาทิตย์ ก่อนที่จะได้รับเลือกเป็นสมาชิกในสภาองเกรสในปี ค.ศ.1948 เขาได้แต่งงานกับนางเบตตี บลูมเมอร์ ทั้งคู่มีบุตรด้วยกัน 4 คนคือ ไมเคิล แจ็ค สตีเวน และซูซาน

เขาเป็นสมาชิกในสภาล่างถึง 25 ปี พอร์ตมีชื่อเสียงในด้านการบูรณภาพ ใจกว้าง ความสุภาพ ทำให้เพื่อนร่วมงานของเขา เลือกเขาเป็นประธานพรรคในปี ค.ศ.1965 เขาได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นในสภาองเกรส ช่วยยืนยันให้尼克สันมีเหตุผลที่จะเลือกเขาให้ดำรงตำแหน่งรองประธานาธิบดีแทนรองประธานาธิบดี แอ็กนิว ซึ่งขอลาออก

เมื่อเข้ามาเป็นประธานาธิบดี พอร์ตต้องเผชิญกับการท้าทายของภาวะเงินเฟ้อ ฟื้นฟูเศรษฐกิจตกต่ำ แก้ไขการขาดแคลนพลังงาน และพยายามรักษาสันติภาพของโลก เขาพยายามจะเยียวยาต่อความเจ็บปวดของคดียูเอเอต์เกต โดยการให้อภัยโทษแก่อดีตประธานาธิบดีนิกสัน เขาได้แต่งตั้งอดีตผู้ว่าการรัฐนิวยอร์ก นายเนลสัน ร็อกกีเฟลเลอร์ ให้เป็นรองประธานาธิบดี นับเป็นคนที่สองที่มาจากการแต่งตั้ง

ในสภาองเกรสที่มีเสียงของพรรคเดโมแครตจำนวนมาก ทำให้เขาสามารถยับยั้งกฎหมายได้หลายฉบับ จากการเกรงภาวะเงินเฟ้อทำให้เขาทำการยับยั้งกฎหมายจำนวนมากที่ไม่ได้ใช้ ในกิจการของทหารซึ่งเพิ่มขนาดตุลจำนวนมหาศาลอยู่แล้ว ระหว่างที่เขาดำรงตำแหน่งอยู่ 14 เดือน เขาใช้สิทธิยับยั้งกฎหมายถึง 39 ฉบับ และยับยั้งอยู่ได้ยาวนานเสมอ

ในสมัยดำรงตำแหน่งเป็นสมาชิกในสภาองเกรส เขาคิดว่าเขาเป็นผู้เดินสายกลาง ในกิจการภายในประเทศ เป็นนักอนุรักษ์นิยมทางการเงินและดำเนินนโยบายระหว่างประเทศอย่างนุ่มนวล โดยที่พอร์ตมีความกระตือรือร้นที่จะคงไว้ซึ่งอำนาจและชื่อเสียงเกียรติคุณของสหรัฐอเมริกา ภายหลังจากการล่มสลายในกัมพูชาและเวียดนามใต้ ป้องกันสงครามในตะวันออกกลางไม่ให้ปะทุขึ้นมาใหม่ คงไว้ซึ่งจุดประสงค์อันแน่วแน่ โดยการส่งความช่วยเหลือไปให้ทั้งอิสราเอลและอียิปต์ การบริหารงานสมัยของพอร์ทพยายามชักชวนให้ทั้งสองประเทศยอมรับการสงบศึกกันชั่วคราว การผ่อนคลายความตึงเครียด (Détente) กับสหภาพโซเวียตยังดำเนินต่อไป เมื่อประธานาธิบดีพอร์ทและผู้นำโซเวียต นายเลโอนิด เบรสนอฟได้บรรลุข้อตกลงฉบับใหม่ในการจำกัดอาวุธนิวเคลียร์

จากความเหนื่อยอ่อนที่ไปต่อกรชิงชัยเสนอชื่อเข้าชิงตำแหน่งผู้แข่งขันขั้นต้น (Primary) ของพรรครีพับลิกันกับผู้ว่าการรัฐแคลิฟอร์เนีย นายโรนัลด์ เรแกน ซึ่งตำแหน่งประธานาธิบดี และในปี ค.ศ.1976 พอร์ทต้องมาแพ็คคะแนนเสียงประชาชนแก่จิมมี คาร์เตอร์ ด้วยคะแนน 51 ต่อ 48 เปอร์เซ็นต์ หลังจากนั้นพอร์ทและเบตตี้ได้กลับไปอยู่ที่รัฐแคลิฟอร์เนีย ซึ่งมีสภิสพอร์ทต้องเข้ารับการบำบัดปัญหาการติดยาและติดเหล้าของเธอ ซึ่งเธอซ่อนพฤติกรรมดังกล่าวอย่างมิดชิดตั้งแต่อยู่นำทำเนียบขาว และเปิดศูนย์เบ็ตตี้พอร์ทเพื่อให้การช่วยเหลือแก่คนอื่นอย่างที่เกิดกับเธอ

เมื่อเจอร์รี พอร์ท ถึงแก่อสัญกรรมในปี ค.ศ.2006 เขามีอายุยืนที่สุดในบรรดาประธานาธิบดีของสหรัฐอเมริกา ชาวอเมริกันต่างจดจำคำพูดของประธานาธิบดี จิมมี คาร์เตอร์ ที่ได้กล่าวเมื่อได้อำนาจต่อจากพอร์ท ในปี ค.ศ.1977 ความว่า “สำหรับตัวข้าพเจ้าและประเทศชาติของ

เรา ข้าพเจ้าขอขอบคุณท่านประธานาธิบดี เจอร์ล ฟอร์ด ในทุกสิ่งที่ท่านได้
ทำเพื่อเยียวยาประเทศของเราเอาไว้”

ลำดับที่ 39. ประธานาธิบดี จิมมี คาร์เตอร์ (Jimmy Carter, ค.ศ. 1977 – 1981)

จิมมี คาร์เตอร์ สัญญาให้รัฐบาลของเขา เป็นเสมือนผู้แข่งขัน
เป็นผู้ปลอบประโลม และมีความดีเท่ากับชาวอเมริกันทั้งหลาย เขา
ประสบความสำเร็จอย่างเห็นได้ชัด แต่เป็นยุคของราคาร้างงานที่เพิ่มขึ้น
เงินเพื่อเพิ่มขึ้น และความทุกข์ระทมของโลกที่เพิ่มขึ้น และคาร์เตอร์ต้อง
มาพบกับความยากลำบากที่ต้องมาเจอกับความคาดหวังอย่างสูงจากชาว
อเมริกัน

เจมส์ เอิร์ล คาร์เตอร์ จูเนียร์ เกิดในวันที่ 1 ตุลาคม ค.ศ.1924
ที่เมืองเพลน รัฐจอร์เจีย เป็นเจ้าของไร่ถั่วพินท์ ชอบพูดการเมือง นับถือ
นิกายแบปติสต์เป็นหลักในการใช้ชีวิตของเขา รับปริญญาตรีในปี ค.ศ.
1946 จากวิทยาลัยทหารเรือที่เมืองแอนนาโพลิส รัฐแมริแลนด์ คาร์เตอร์ได้
แต่งงานกับโรสาลิน สมิธ ทั้งสองมีบุตรชายด้วยกัน 3 คนคือ จอห์น
วิลเลียม (แจ็ก) เจมส์ เอิร์ลที่ 3 (ชิป) ดอนเนล เจฟฟี (เจฟฟ) และบุตรสาว
อีก 1 คนคือ อามี ลินน์

เขาบริหารราชการทหารเรืออยู่ 7 ปี คาร์เตอร์ได้กลับมาอยู่ที่เมือง
เพลนส์ ในปี ค.ศ.1962 ได้รับเลือกตั้งให้เป็นวุฒิสมาชิกของรัฐจอร์เจีย
และอีก 8 ปีต่อมา ได้รับเลือกเป็นผู้ว่าการรัฐจอร์เจีย ในบรรดาผู้ว่าการรัฐ
ที่หนุ่มของรัฐทางตอนใต้ เขาดีดุดความสนใจต่อมหาลัทธิด้วยการเน้น
ประสิทธิภาพในรัฐบาลและยกเลิกการกีดกันในเรื่องเชื้อชาติ

เมื่อคาร์เตอร์ประกาศเข้าชิงชัยในตำแหน่งประธานาธิบดีในเดือนธันวาคม ค.ศ.1974 เขาแทบไม่มีใครรู้จักต้องแนะนำว่าตัวเองเป็นใคร ชื่ออะไร แต่การตื่นตัวจากความผิดหวังในชาติจากกรณีสงครามเวียดนาม และคดีวอเตอร์เกต ผู้เลือกตั้งจากพรรคเดโมแครตต่างต้อนรับตัวเลือกใหม่ที่มีความโปร่งใส คาร์เตอร์เลือกวุฒิสมาชิกวอลเตอร์มอนเดล จากรัฐมินเนโซตาให้เป็นรันนิ่งเมต (ว่าที่รองประธานาธิบดี) ของเขา คาร์เตอร์ได้วาทีกับประธานาธิบดีเจอร์รี ฟอรัท ถึง 3 ครั้ง และเอาชนะเจอร์รี ฟอรัท ด้วยคะแนนเสียงคณะผู้เลือกตั้ง 297 ต่อ 241

คาร์เตอร์ต้องต่อสู้กับภาวะเศรษฐกิจที่อยู่ในภาวะเงินเฟ้อและคนว่างงาน ในตอนปลายการบริหารของเขา เขาสามารถกล่าวออกมาได้ว่าสามารถทำให้คนอเมริกันมีงานเกือบ 8 ล้านคน และทำให้งบประมาณขาดดุลลดลง เพิ่มผลิตภัณฑ์รายได้ประชาชาติ อย่างไรก็ตามอัตราเงินเฟ้อและดอกเบี้ยยังสูงอยู่มาก และความพยายามที่จะลดอัตราทั้งสองอย่างลงก่อให้เกิดเศรษฐกิจถดถอย

คาร์เตอร์ดำเนินการแก้ไขการขาดแคลนพลังงานโดยการออกประกาศนโยบายพลังงานแห่งชาติ และลดราคาน้ำมันเบนซินภายในประเทศเพื่อกระตุ้นการผลิต เขากระตุ้นประสิทธิภาพของรัฐบาลโดยการปฏิรูประบบราชการและเรียกร้องยกเลิกกฎเกณฑ์ที่เข้มงวดในอุตสาหกรรมรถบรรทุกและสายการบิน มีนโยบายระบบสวนสาธารณะของเขาออกไป รวมทั้งปกป้องที่ดิน 103 ล้านเอเคอร์ ในรัฐอลาสก้าด้วย เขาจัดตั้งกระทรวงศึกษาธิการ และแต่งตั้งผู้สื่อข่าวหญิงเป็นจำนวนมาก ชาวแอฟริกันอเมริกัน และชาวสเปนเข้าทำงานในงานของรัฐบาล

การเน้นในเรื่องสิทธิมนุษยชนของคาร์เตอร์ก่อให้เกิดความเย็นชาในหมู่ผู้นำของสหภาพโซเวียต ก่อให้เกิดกลุ่มต่อต้านขึ้นในจักรวรรดิของ

สหภาพโซเวียต คาร์เตอร์รณรงค์จนสามารถทำให้สภาสูงให้สัตยาบันในสนธิสัญญาลองปานามาเป็นผลสำเร็จ เขาเปิดสัมพันธไมตรีกับจีนอย่างเต็มรูปแบบ และทำสนธิสัญญา SALT II จำกัดอาวุธนิวเคลียร์กับสหภาพโซเวียตได้อย่างสมบูรณ์ เขาเป็นตัวกลางให้ประธานาธิบดีแอนดรูว์ ซาดักของอียิปต์กับนายกรัฐมนตรีอิสราเอล นายเมเนเชม เบกินส์ มาลงนามยุติการสู้รบกันที่ แคมป์ เดวิด โดยใช้เวลา 12 วัน ในปี ค.ศ.1978 เป็นผลสำเร็จ โดยที่ต่อมาทั้งสองคนได้รับรางวัลโนเบลสาขาสันติภาพร่วมกัน ในปี ค.ศ.2002 แต่ในปีสุดท้ายของการดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีของ คาร์เตอร์ เหตุการณ์เลวร้ายต่างรุมเร้าเขาอย่างเต็มที่ กล่าวคือในเดือนธันวาคม ค.ศ.1979 สหภาพโซเวียตในสมัยประธานาธิบดีเลโอนิด เบเรสเนฟ บุกเข้าอัฟกานิสถาน นักศึกษาอิหร่านหัวรุนแรง โดยการสนับสนุนของอยาตอลเลาะห์ที่โตไมนี จับตัวคนในสถานทูตอเมริกันประจำกรุงเตหะราน เป็นตัวประกันจำนวน 55 คน เป็นเวลา 444 วัน และได้ปล่อยตัวในวันสาบานตนเข้ารับตำแหน่งของประธานาธิบดี โรนัลด์ เรแกน วาระแรกในวันที่ 20 มกราคม ค.ศ.1981 โดยประธานาธิบดีเรแกนขอให้อดีตประธานาธิบดีคาร์เตอร์ เป็นตัวแทนไปรับตัวประกันกลับสู่ประเทศ โดยผ่านเมืองแฟรงค์เฟิร์ตของเยอรมนี และชาวอเมริกันต้องทนทุกข์จากภาวะเงินเฟ้ออย่างแสนสาหัส และการว่างงานอีกด้วย ความสับสนวุ่นวายของชาติทวีขึ้นเมื่อโรนัลด์ เรแกนได้ชัยชนะต่อจิมมี คาร์เตอร์ ในการเลือกตั้งในเดือนพฤศจิกายน ค.ศ.1980 แบบถล่มทลายด้วยคะแนนเสียงคณะผู้เลือกตั้ง 483 ต่อ 49 จากคะแนนเสียงประชาชน 51 ต่อ 42 เปอร์เซนต์

ถึงแม้ว่าคาร์เตอร์จะแพ้เลือกตั้ง แต่ก็ได้ชื่อว่าเป็นอดีตประธานาธิบดีที่ดีที่สุดคนหนึ่งในประวัติศาสตร์ ที่ห้องสมุดของเขาที่เมือง

แอตแลนต้า ในรัฐจอร์เจีย นอกจากจัดแสดงผลงานบริหารในสมัยของเขาแล้ว ยังเป็นศูนย์กลางที่จัดแสดงถึงวิธีการแก้ไขวิกฤตการณ์ขัดแย้งต่างๆ อีกด้วย ดำเนินการจัดให้มีการเลือกตั้งแบบประชาธิปไตยในบางประเทศ และต่อสู้กับโรคร้ายไข้เจ็บ ส่งผลให้เขาได้รับรางวัลโนเบลสาขาสันติภาพในปี ค.ศ.2002 (ต่อจากประธานาธิบดีธีโอดอร์ รูสเวลท์ และวูดโรว์ วิลสัน)

ลำดับที่ 40. ประธานาธิบดี โรนัลด์ เรแกน (Ronald Reagan, ค.ศ. 1981 – 1984)

ตลอดสมัยที่โรนัลด์ เรแกน ดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีอยู่ 8 ปี สงครามเย็นก็ได้ยุติลง ประเทศดูเหมือนจะได้รับจริยธรรมกลับคืนมา และชาวอเมริกันต่างพอใจต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่กำลังรุ่งเรือง

เรแกนเกิดมาจากครอบครัวที่บิดาจอห์น เป็นคนทำรองเท้าขายและมารดาชื่อ แนนซี ในเมืองแทมปีโก รัฐอิลลินอยส์ ในวันที่ 6 กุมภาพันธ์ ค.ศ.1911 เขาเข้าเรียนในวิทยาลัยยูเรก้า ที่วิทยาลัยแห่งนี้เขาเข้าร่วมในทีมฟุตบอลและการแสดงของวิทยาลัย ภายหลังจากจบปริญญาตรีแล้วเขาเป็นผู้อ่านข่าวกีฬา เข้าสอบคัดเลือกจนได้ทำงานในบริษัทวอร์เนอร์บราเธอร์ในฮอลลีวูด เมื่อปี ค.ศ.1937 เป็นเวลาเกือบ 20 ปี ที่เขาแสดงหนัง 53 เรื่อง รวมทั้งเรื่อง “คิงส์โรว์ (Kings Row) คนตุตอกเน (Knut Rockne) และอล อเมरिकัน (All American) เขาแต่งงานครั้งแรกกับเพื่อนนักแสดงด้วยกันชื่อ เจนไวแมน (Jane Wyman) มีบุตรด้วยกัน 2 คนคือ มัวร์รีน และไมเคิล

ภายหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 การแต่งงานครั้งแรกของเขากับเจนไวแมนล้มเหลว ในปี ค.ศ.1952 เขาได้แต่งงานใหม่กับดารานักแสดงแนนซี เดวิส และมีบุตรด้วยกันอีก 2 คน คือ แพตตี้ และโรนัลด์ เรแกน ได้รับเลือกให้เป็นประธานกลุ่มดารานักแสดง เขาได้ต่อสู้กับการผูกขาด

ของผลประโยชน์ของผู้ผลิตในอุตสาหกรรมภาพยนตร์ลงได้ และนำไปสู่ความเป็นอนุรักษนิยมของผู้แสดงทุกคนที่จะได้แบ่งผลประโยชน์จากผู้ผลิตภาพยนตร์บ้าง ในฐานะเจ้าของโรงละคร จี อี (GE Theater) เขาออกเดินทางไปทั่วประเทศและเป็นโฆษกของนักอนุรักษนิยม ในปี ค.ศ.1966 เขาชิงชัยตำแหน่งผู้ว่าการรัฐแคลิฟอร์เนีย กับแพต บราวน์ และได้ชัยชนะ และต่อมาก็ได้รับเลือกให้เป็นต่ออีกในปี ค.ศ.1970

ในปี ค.ศ.1976 เขาไม่สามารถเป็นตัวแทนแข่งชิงตำแหน่งประธานาธิบดีของพรรครีพับลิกันสู้กับเจอร์รี ฟอร์ดได้ แต่ได้รับการเสนอชื่อชิงตำแหน่งประธานาธิบดีในการเลือกตั้งขั้นต้น (Primary) ของพรรคในปี ค.ศ.1980 แข่งกับจิมมี คาร์เตอร์ แห่งพรรคเดโมแครตต่อไป ซึ่งในช่วงการณรงค์ในฤดูใบไม้ร่วงของปีนั้น คะแนนของเขาเข้ามาใกล้ประธานาธิบดี คาร์เตอร์อย่างมาก แต่จากสภาวะการณ์ของเงินเฟ้อและการว่างงานทำให้ผู้ลงคะแนนต้องประสบความยากลำบาก ความล้มเหลวของสหรัฐอเมริกาที่ไม่สามารถป้องกันการบุกเข้าอัฟกานิสถานของสหภาพโซเวียตได้ และตัวประกันอเมริกันถูกจับที่สถานทูตอเมริกันในกรุงเตหะรานถึง 444 วัน ในปลายปี ค.ศ.1980 รวมทั้งยังตะขิดตะขวงใจต่อการขาดประสบการณ์ทางด้านต่างประเทศของเรแกน และยังคงพบแผนการที่เรแกนจะทำการสงบศึกกับสหภาพโซเวียตอีกด้วย แต่ก่อนการเลือกตั้งจะมีขึ้น ในการโหวตของเขา กับจิมมี คาร์เตอร์ เขาสามารถแก้อັกขงาที่มีมาทั้งหมดลงได้ด้วยการประกาศด้วยคำอันกล้าหาญออกมาว่า “มาบัดนี้ท่านควรจะดำเนินการให้ดีกว่าสิ่งที่ได้เกิดขึ้นเมื่อ 4 ปีก่อนหน้านั้นเสียที” ซึ่งคำพูดดังกล่าวทำให้เขาประสพชัยชนะเป็นประธานาธิบดีในวาระแรกของเขา ต่อสู้กับ จิมมี คาร์เตอร์ ด้วยคะแนนเสียงคณะผู้เลือกตั้ง 489 ต่อ 49

ในเดือนแรกๆ ในตำแหน่งของเขา เรแกนได้ชักชวนให้สภาองเกรสขยายงบประมาณป้องกันประเทศเพิ่มขึ้น ตัดภาษีรายได้ลงไป และหามาตรการต่างๆ ต่อสู้กับเศรษฐกิจถดถอย เรแกนทำการท้าทายสหภาพโซเวียตไปทั่วโลก โดยหวังที่จะแสดงให้เห็นว่าสหรัฐอเมริกาได้ความมุ่งมั่นกลับคืนมาใหม่แล้ว และจะบีบให้โซเวียตหันมาเจรจาตกลงกันอย่างสุดกำลัง

70 วันหลังจากเข้ารับตำแหน่ง เรแกนถูกยิงโดยเด็กหนุ่มที่มีอารมณ์ร้อนแปรปรวนสับสน ความสง่างามและความฉลาดของเขาที่แสดงออกทั้งที่ใกล้จะเสียชีวิต (แนนซีได้เขียนไว้ว่า “ที่รักจำ ฉันเกือบล้มหายใจ”) ทำให้คะแนนความนิยมที่มีต่อเขาเพิ่มทะยานสูงขึ้น แต่ต่อมาเมื่อคะแนนความนิยมตกลงมาอีก เขาได้กล่าวติดตลกว่า “ข้าพเจ้าควรจะถูกยิงอีกสักครั้งหนึ่ง” เรแกนทำให้ชาติกลับมามีความเชื่อมั่นใหม่อีกครั้งหนึ่ง และฟื้นฟูความเจริญรุ่งเรือง ทำให้เขาและรองประธานาธิบดี จอร์จ บุช ชนะเลือกตั้งในตำแหน่งประธานาธิบดีอีกเป็นสมัยที่ 2 ด้วยการชิงชัยกับวอร์เตอร์ มอนเดล จากพรรคเดโมแครท ได้รับคะแนนเสียงคณะผู้เลือกตั้งประธานาธิบดี 523 ต่อ 13 โดยวอร์เตอร์ มอนเดล ชนะคณะเสียงประชาชน จากรัฐมินนิโซตา บ้านเกิดของเขาและจากกรุงวอชิงตัน ดี ซี เท่านั้นเอง ภายใต้คำขวัญที่ว่า “จะนำความยิ่งใหญ่ของสหรัฐอเมริกากลับมา ให้มีความเข้มแข็งขึ้น ทำให้เกิดความภูมิใจและทำให้ดีขึ้น”

ในปี ค.ศ.1986 เรแกนผลักดันกฎหมายการปฏิรูปการเก็บภาษีรายได้เข้าสู่สภาองเกรส แต่ความฝันของเขาที่จะลดการขาดดุลงบประมาณของชาติไม่ได้ผล เนื่องจากขนาดของรัฐบาลใหญ่เกินไปที่จะทำได้ ในเดือนพฤศจิกายนปีนั้นเอง สภาองเกรสและศาลสูงสุดได้ทำการตรวจสอบกรณีที่รู้จักกันว่า ความอื้อฉาวของอิหร่านกับคอนทรา (Iran —

Contra) เจ้าหน้าที่ระดับสูงในรัฐบาลของเขายอมให้มีการขายอาวุธให้อิหร่านอย่างลับๆ และดำเนินการอย่างผิดกฎหมาย สนับสนุนขบวนการเสรีภาพที่จะต่อสู้กับรัฐบาลในนิการากัว แต่ผลสอบปรากฏว่า เรแกนไม่ได้เข้าไปรู้เห็นในสิ่งที่เกิดขึ้น เขาก็ยังคงเป็นประธานาธิบดีต่อไป

การดำรงตำแหน่งสมัยที่ 2 ของเรแกน เขามีมิตรใหม่คือประธานาธิบดีมิกาลิล กอร์บาชอฟ ของสหภาพโซเวียต ซึ่งทำให้สงครามเย็นสงบลง โดยผ่านการประชุมสุดยอดด้วยกันถึง 5 ครั้ง ทั้งสองผู้นำตกลงที่จะลงนามห้ามการสะสมจรวดนิวเคลียร์วิสัยกลางและก้าวไปด้วยกันที่จะยุติความเป็นศัตรูต่อกัน

ในปี ค.ศ.1989 เรแกนและแนนซีเดินทางกลับลอสแอนเจลิส ซึ่งเขาได้เขียนบันทึกเรื่องราวต่างๆ ของเขา 10 ปี ก่อนที่เขาจะถึงแก่อสัญกรรมในปี ค.ศ.2004 เขาได้เขียนจดหมายถึงชาวอเมริกัน โดยบอกว่า เขามีอาการสมองเสื่อม (Alzheimer) และขอบคุณชาวอเมริกันที่ให้เกียรติยศอันสูงส่งแก่เขา ทั้งยอมให้เขาไร้ใช้เป็นประธานาธิบดี “ข้าพเจ้ารู้ว่าสำหรับสหรัฐอเมริกาแล้ว จะมีแสงสว่างอันเจิดจรัสรออยู่เบื้องหน้า”

ลำดับที่ 41. ประธานาธิบดี ยอร์ช บุช (George Bush, ค.ศ.1959 – 1993)

ยอร์ช บุช นำความปรารถนาดีมาสู่ทำเนียบขาว “จะให้สหรัฐอเมริกาเป็นประเทศที่ใจดี และมีความสุภาพมากขึ้น” มาจากครอบครัวที่มีประเพณีชอบบริการสาธารณชน บุชรู้สึกว่าเป็นความรับผิดชอบที่จะอุทิศเวลาทั้งในยามสงครามและยามสันติ เขาเกิดในเมืองมิลตัน รัฐแมสซาชูเซตส์ เมื่อวันที่ 12 มิถุนายน ค.ศ.1924 บุชเป็นหัวหน้านักศึกษาในสถาบันฟิลลิป เมื่ออายุได้ 18 ปี ได้เข้าเป็นทหารใน

กองทัพบก เป็นนักบินหนุ่มที่สุดประจำกองเรือรบจนได้ติดเหรียญ ทำการโจมตีข้าศึกถึง 58 เที่ยวบินในสงครามโลกครั้งที่ 2 ในการยุทธการทางเรือครั้งหนึ่งเหนือนมหาสมุทรแปซิฟิก ในฐานะนักบินทิ้งระเบิด เครื่องบินของเขาถูกเรือต่อต้านญี่ปุ่นยิงตก แต่เขาได้เรือดำน้ำสหรัฐช่วยชีวิตเขาขึ้นมาจากน้ำ บุษได้รับเหรียญนักบินผู้กล้าหาญจากการปฏิบัติการของเขา

ในเดือนมกราคม ค.ศ.1945 เขาได้แต่งงานกับนางมาร์บารา เพียร์ซ ทั้งคู่มีบุตรด้วยกัน 6 คน คือ ยอร์ช โรบิน (ซึ่งเสียชีวิตเมื่อมีอายุได้ 3 ขวบ) เจ็บ เนล มาร์วิน และโดโรธี หลังจากจบปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัยเยล เขาเข้าทำงานในอุตสาหกรรมน้ำมันในเท็กซัส

เช่นเดียวกันกับบิดาของเขา นายเพรสคอตต์ บุษ ซึ่งได้รับเลือกตั้งเป็นวุฒิสมาชิกของรัฐคอนเนกติกัต ในปี ค.ศ.1952 จอร์จมีความสนใจการเมือง เขาได้เป็นสมาชิกสภาล่าง จากรัฐเท็กซัส 2 สมัย แต่เขาพลาดจากตำแหน่งวุฒิสมาชิกถึง 2 ครั้ง แต่ในที่สุดเขาก็ได้รับแต่งตั้งให้ไปดำรงตำแหน่งสำคัญๆ คือ เป็นทูตประจำสหประชาชาติ ประธานคณะกรรมการแห่งชาติของพรรครีพับลิกัน หัวหน้าทูตผู้ประสานงานของสหรัฐอเมริกาประจำประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนจีน และผู้อำนวยการหน่วยข่าวกรองแห่งชาติ

ในปี ค.ศ.1980 บุษได้รับแรงค้ำในตำแหน่งประธานาธิบดีแข่งกับโรนัลด์ เรแกน แต่เขาแพ้เรแกน แต่ในที่สุดเรแกนแต่งตั้งให้เขาเป็น Running mate ว่าที่รองประธานาธิบดีต่อไป เมื่อได้เป็นรองประธานาธิบดี บุษรับผิดชอบให้มีการยกเลิกกฎหมายบางอย่างและโครงการกวาดล้างยาเสพติดในปี ค.ศ.1988 บุษได้รับเลือกตั้งเป็นประธานาธิบดีโดยเอาชนะคู่แข่งพรรคเดโมแครต นายไมเคิล ดูคาคิส (Michael Dukakis) ด้วยคะแนนเสียงประชาชน (Popular Vote) 54 ต่อ 46 เปอร์เซ็นต์

บุชต้องมาเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงของโลกหลังจากที่สงครามเย็นสิ้นสุดลง จักรวรรดิคอมมิวนิสต์ล่มสลาย และกำแพงเบอร์ลินถูกทุบทิ้ง ในวันที่ 9 พฤศจิกายน ค.ศ.1989 สหภาพโซเวียตล่มสลาย จากประสบการณ์ในนโยบายต่างประเทศของเขาและอัจฉริยภาพทางการทูตของเขา บุชได้เสริมสร้างสัมพันธไมตรีกับประธานาธิบดี ไมกาอิล กอร์บาชอฟ แห่งสหภาพโซเวียต ซึ่งทำให้การยุติสงครามเย็นเป็นไปได้ด้วยความราบรื่นยิ่งขึ้นและสันติภาพได้เกิดขึ้นอย่างที่ไม่มีการคาดคิดมาก่อน

ประธานาธิบดีบุชได้ส่งกองทัพอเมริกันเข้าไปในประเทศปานามา เพื่อโค่นอำนาจจักรของนายพลมานูเอล นอร์เีก้า (Manuel Noriega) ในปี ค.ศ.1990 เมื่อประธานาธิบดีซัดดัม ฮุสเซน บุกเข้ายึดครองคูเวตในเดือนสิงหาคม และขู่ว่าจะบุกไปซาอุดีอาระเบียด้วย บุชรณรงค์สหประชาชาติ ประชาชนชาวอเมริกันและรัฐสภาคองเกรส ในการจัดส่งทหารจำนวน 425,000 คนไปยังคูเวต ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของยุทธการทางอากาศอยู่ 42 วัน และทางภาคพื้นดิน 100 ชั่วโมง ซัดดัม ฮุสเซนพร้อมกับทหารจำนวน 1 ล้านคนต้องยอมยุติสงคราม ถึงแม้ว่าจะได้คะแนนนิยมเพิ่มขึ้นจากชัยชนะของปฏิบัติการพายุทะเลทรายก็ตาม บุชก็ไม่สามารถแก้ไขเศรษฐกิจถดถอยของสหรัฐอเมริกา และคนอเมริกันต้องการเปลี่ยนผู้นำจากพรรครีพับลิกันที่ครองอำนาจมายาวนานถึง 12 ปี เป็นพรรคเดโมแครต ดังนั้น ในปี ค.ศ.1992 ของการเลือกตั้งประธานาธิบดี ทำให้เขาประสบความสำเร็จแพ้ต่อ นายบิลล์ คลินตัน ผู้ว่าการรัฐอาคันซอ ด้วยคะแนนเสียงคณะผู้เลือกตั้ง (Electoral College) 370 ต่อ 168

อย่างไรก็ตาม บุตรชาย 2 คนของเขา คือ ยอร์ช และ เจป ได้เป็นผู้ว่าการรัฐเท็กซัสและฟลอริดา เมื่อจอร์จลงสมัครแข่งขันประธานาธิบดีกับ นายอัล กอร์ แห่งพรรคเดโมแครตในปี ค.ศ.2000

ปรากฏว่า จอร์จ ดับเบิลยู บุช ผู้ถูกได้รับชัยชนะอัลกอร์ด้วยคะแนนเสียง
คณะผู้เลือกตั้ง 278 ต่อ 260 ได้ดำรงตำแหน่งประธานาธิบดี โดยการ
เลือกตั้งในครั้งนี้ มีรัฐออเรกอน และรัฐฟลอริดา ที่เกิดปัญหาในการนับ
คะแนนเสียงประชาชน (Popular Vote) แต่ในที่สุดรัฐออเรกอน คะแนน
เสียงคณะผู้เลือกตั้งซึ่งมีอยู่ 7 ก็ตกเป็นของจอร์จ ดับเบิลยู บุช แต่ในรัฐ
ฟลอริดา ต้องมีการฟ้องร้องให้มีการนับคะแนนเสียงประชาชนใหม่ด้วยมือ
ผลที่สุดก็ต้องยกคะแนนเสียงคณะผู้เลือกตั้ง 25 เสียงแก่จอร์จ ดับเบิลยู
บุชไป ถึงขนาดที่จอร์จผู้บิดาบอกแก่ผู้มีสิทธิลงคะแนนเสียงว่า ลูกชายคนนี้
ของเขาจะไม่ดึงให้ท่านตกต่ำ การที่จอร์จ ดับเบิลยู บุช ได้รับเลือกเป็น
ประธานาธิบดีในปี ค.ศ.2000 ทำให้บุชผู้พ่อเป็นคนที่ 2 ของประธานาธิบดี
ที่มีบุตรชายได้เป็นประธานาธิบดีเหมือนกับพ่อ คนแรกคือ นายจอห์น
ควินซี อัดัมส์ ประธานาธิบดีคนที่ 6 ที่บิดาคือ จอห์น อัดัมส์ ประธานาธิบดี
คนที่ 2 หลายปีต่อมา ประธานาธิบดีจอร์จ บุช ถูกวิพากษ์วิจารณ์ว่า
“ต่อไปสมาชิกในครอบครัวของเขาจะทำให้สังหารราชผู้ภูมิใจ จะมีอากรรมทั้ง
รับชวากหนามที่ไม่เคยพบพานมาก่อน ซึ่งครั้งหนึ่งเคยพุ่งเป้ามาที่เขา
โดยตรง”

ลำดับที่ 42. ประธานาธิบดี วิลเลียม เจ คลินตัน (William J. Clinton, ค.ศ.1993 – 2001)

บิล คลินตัน สามารถประกาศได้อย่างสมเหตุสมผลว่าตำแหน่ง
ประธานาธิบดีของเขาประสบความสำเร็จที่สุดในยุคสมัยใหม่ เขาสามารถ
ทำให้เศรษฐกิจเจริญเติบโต และทำให้งบประมาณเกินดุลเป็นครั้งแรกใน
รอบสิบๆ ปี นอกจากความพยายามอย่างกล้าหาญในโครงการตอนเริ่มแรก

ของเขาที่จะทำงบดุลงบประมาณและฟื้นฟูระบบการดูแลทางด้าน
สาธารณสุข แต่นโยบายดังกล่าวของเขาไม่ใช่เป็นการยั่วยุโทสะ แต่ในวาระ
การดำรงตำแหน่งของเขานั้น เขาต้องต่อสู้กับฝ่ายตรงข้ามถึงขนาดที่
ภรรยาของเขา คือ นางฮิลลารี กล่าวออกมาอย่างโกรธแค้นว่า
“เป็นแผนการของพวกเขาจัด”

คลินตันเกิดในปี ค.ศ.1946 ในเมืองโฮป รัฐอาร์คันซอ สามเดือน
หลังจากที่บิดาเสียชีวิตในอุบัติเหตุทางรถยนต์ (โดยที่คลินตันได้ใช้นามสกุล
ของบิดาเลี้ยงของเขา) เข้าเรียนในมหาวิทยาลัยจอร์จทาวน์ และได้รับทุน
เรียนในมหาวิทยาลัยออกซฟอร์ด หลังจากจบกฎหมายจากมหาวิทยาลัย
เยล เขาเดินทางกลับไปอยู่ที่รัฐอาร์คันซอ และใกล้จะได้รับเลือกเป็น
ผู้แทนราษฎรในสภาล่างในปี ค.ศ.1974 ในปีรุ่งขึ้นคลินตันได้แต่งงานกับ
เพื่อนนักศึกษากฎหมายของเขาที่มหาวิทยาลัยเยล ฮิลลารี รอดแฮม ในปี
ค.ศ.1980 มีลูกสาว 1 คนคือ เชลซี

เมื่ออายุได้ 30 ปี ได้เป็นผู้พิพากษาสูงสุดประจำรัฐ และอายุได้
32 ปีได้เป็นผู้ว่าการรัฐอาร์คันซอ แต่ในปีค.ศ.1980 เขาไม่ได้รับเลือกให้
เป็นผู้ว่าการรัฐในสมัยที่ 2 เนื่องจากกลัวการใช้นโยบายแบบเสรีนิยม
เกินไปของเขา แต่อีก 2 ปีก็ได้เลือกให้เขากลับมาดำรงตำแหน่งผู้ว่าการรัฐ
อีกครั้งหนึ่ง คลินตันกล่าวขอบคุณชาวอาร์คันซอที่ให้โอกาสแก่เขาอีกครั้งเป็น
ครั้งที่ 2

เมื่อแพ้การแข่งขันลงชิงตำแหน่งพรรคเดโมแครตเลือก
ประธานาธิบดีให้ นายไมเคิล ดูคาคิช ในปี ค.ศ.1988 เขาประสบ
ความสำเร็จในการเป็นคู่แข่งของพรรคลงชิงตำแหน่งประธานาธิบดีในปี
ค.ศ.1992 โดยสงครามเย็นใกล้จะสิ้นสุดลงแล้ว คลินตันบ่นว่า
ประธานาธิบดีบุช ไม่ดำเนินการอย่างเพียงพอต่อปัญหภายในประเทศเป็น

กันว่า ความถดถอยทางเศรษฐกิจที่ส่งผลกระทบต่อประเทศ ทำให้ คลินตันได้ชัยชนะจากการเลือกตั้งประธานาธิบดีในปีนี้ นับเป็น ประธานาธิบดีที่มีอายุน้อยที่สุดเป็นลำดับ 3 ในประวัติศาสตร์ โดยเขาได้ คะแนนเสียงประชาชน 43 เปอร์เซนต์ ขณะที่บุชได้ 38 เปอร์เซนต์ และ นายรอสส แปรโต ได้ 19 เปอร์เซนต์ ขณะที่คลินตันได้คะแนนเสียงคณะ ผู้เลือกตั้ง 370 คะแนน โดยที่บุชได้ 168 คะแนน

ในปี ค.ศ.1994 คลินตัน ได้รับความเสียหายจากการที่เขากล้า ทุ่มเงินทางการดูแลสุขภาพอนามัยของชาวอเมริกัน และริเริ่มข้อตกลง ทางการค้าเสรีทวีปอเมริกาเหนือ ทำให้พรรคเดโมแครทของเขาสูญเสียที่นั่ง จากความเป็นผู้นำทั้งในสภาล่างและสภาสูงเป็นครั้งแรกในรอบ 40 ปี เขา ได้บอกแก่สมาชิกในสภาองเกรส ยุคของความเป็นพี่ใหญ่ในรัฐบาลได้ หมดไปแล้ว อย่างไรก็ตาม การเลือกตั้งประธานาธิบดีในวาระที่ 2 ของเขา ในปี ค.ศ.1996 เขาได้คะแนนเสียงคณะผู้เลือกตั้งชนะบ๊อบ โดล จากรัฐ แคนซัส 379 ต่อ 159 ได้คะแนนเสียงประชาชน 49 ต่อ 41 เปอร์เซนต์ ในขณะที่พรรคที่ 3 นายแปรโต ได้เพียง 8 เปอร์เซนต์เท่านั้น

การที่คลินตันต้องมาเผชิญกับจำนวนสมาชิกของพรรครีพับลิกันที่ เพิ่มขึ้นในรัฐสภาองเกรส ทำให้คลินตันเบนไปเล่นนโยบายต่างประเทศแทน เขาทำให้กองกำลังนาโต้ทิ้งระเบิดทำลายล้างกลุ่มชาติพันธุ์ในโคโซโวอย่าง หนัก สนับสนุนการทิ้งระเบิดอิรัก จากการที่ซัดดัม ฮุสเซน ปฏิเสธว่าไม่มี อาวุธทำลายล้างสูง และทำงานอย่างหนักเพื่อให้เกิดสันติภาพระหว่าง อิสราเอลกับปาเลสไตน์

ในปี ค.ศ.1998 เขาต้องถูกสอบสวนให้สาบานว่าไม่เคยมี ความสัมพันธ์ด้านชู้สาวกับนักศึกษาสาว ฝึกหัดงานในทำเนียบขาว เขาได้ แสดงความขอโทษและการสาบานว่าไม่คิดจะทำอีกก็ไม่สามารถหยุดยั้ง

การต้องลาออกจากตำแหน่งของเขาหรือไม่ก็ต้องถูกนำตัวมาลงโทษถอดถอนออกจากตำแหน่ง สภาล่างลงมติตัดสินว่าเขามีความผิด แต่สภาสูงตัดสินว่าเขามีความผิดเพียง 45 เสียง รอดพ้นจากได้เสียง 2 ใน 3 ไปได้

แต่คลินตันก็ยังรอดพ้นวิกฤตการณ์ทางการเมืองลงได้บ้าง เมื่อภรรยาของเขา นางฮิลลารี คลินตัน ได้รับเลือกให้เป็นวุฒิสมาชิกจากรัฐนิวยอร์ก ในรัฐสภาคอนเกรส และเธอก็ต้องการลงชิงตำแหน่งประธานาธิบดีหญิงคนแรกของสหรัฐให้ได้ในปี ค.ศ.2018²

จากอดีตประธานาธิบดี คลินตัน ออกแสดงสุนทรพจน์และเข้าทำงานด้านธุรกิจและการเงิน ถึงขนาดโอ้อวดว่าเขาสามารถได้ผลกำไรมากกว่า 100 ล้านดอลลาร์ เขาก่อตั้งมูลนิธิและเขียนบันทึกความจำอย่างไรก็ตามคลินตันก็ยังเป็นที่นิยมชมชอบอย่างมากในพรรคเดโมแครทและความเพียรพยายามที่จะช่วยภรรยา นางฮิลลารี คลินตันลงชิงชัยเป็นตัวแทนของพรรคเดโมแครท ชิงตำแหน่งประธานาธิบดีแข่งกับนายบารัก โอบามา วุฒิสมาชิกจากรัฐอิลลินอยส์ในปี ค.ศ.2000 แต่สื่อนายโอบามาไม่ได้ แต่สามีภรรยาคู่นี้ก็มีบทบาทสำคัญแก่พรรคเดโมแครทมาร่วม 16 ปี ภายใต้ประธานาธิบดีโอบามาวาระแรก ฮิลลารีได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการต่างประเทศ (Secretary of State)

² ปรากฏว่าในปี ค.ศ.2016 นางคลินตัน ได้เป็นตัวแทนพรรคเดโมแครทลงชิงชัยตำแหน่งประธานาธิบดีอีกครั้งหนึ่ง โดยคาดว่าเธออาจจะได้ดำรงตำแหน่งเป็นประธานาธิบดีหญิงคนแรกของสหรัฐอเมริกา

ลำดับที่ 43. ประธานาธิบดี ยอร์ช ดับเบิลยู บุช (George W. Bush, ค.ศ.2001 – 2009)

ยอร์ช ดับเบิลยู บุช ก้าวเข้ามามีอำนาจโดยเป็นบุตรของประธานาธิบดีคนที่ 2 (ต่อจากประธานาธิบดีจอห์น ควีนซี อัดัมส์) ที่ได้เป็นประธานาธิบดีแบบเดียวกับผู้เป็นพ่อ และเป็นหนึ่งในการแข่งขันครั้งสำคัญที่สุดในประวัติศาสตร์ของสหรัฐอเมริกา แต่ตอนที่ออกจากตำแหน่งสาธารณชนต่างเห็นพ้องกันว่าระดับความนิยมชมชื่นในตัวเขาก็ตกต่ำที่สุดในยุคนสมัยใหม่เช่นเดียวกัน แต่ผู้สนับสนุนของเขายืนยันว่านี่เป็นเพราะประธานาธิบดีคนที่ 43 นี้ไม่เคยสะดั่งสะดายจากความเป็นคนบึกบึนอดทน มีการตัดสินใจที่แตกต่างไปจากคนอื่น โดยที่นักประวัติศาสตร์ต่อไปในภายภาคหน้าจะต้องจดจำสิ่งที่เขากระทำมากขึ้นๆ

เขาเกิดที่เมืองนิวเฮฟเวน (New Haven) รัฐคอนเนตทิคัต ขณะที่บิดาของเขายอร์ช บุช กำลังศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยเยล ต่อมาครอบครัวของเขาได้ย้ายมาอยู่ที่เมืองมิดแลนด์ รัฐเทกซัส ซึ่งบิดาของเขาทำงานในธุรกิจน้ำมัน เด็กหนุ่มบุช เติบโตขึ้นมาด้วยบุคลิกเป็นชาวเทกซัสเต็มตัว ทำให้เขาแถบช็อกกับวัฒนธรรมที่บิดาได้ส่งเขาไปเรียนที่วิทยาลัยฟิลลิป หลังจากเขาศึกษาที่มหาวิทยาลัยเยล เขาเป็นยามประจำทำอากาศยานแห่งชาติที่รัฐเทกซัส และไปเข้าเรียนสาขาธุรกิจในมหาวิทยาลัยฮาร์เวิร์ด แล้วก็เดินทางกลับมาพำนักอยู่ที่เมืองมิดแลนด์ดังเดิม ซึ่งเขาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมน้ำมัน และในปี ค.ศ.1977 ได้แต่งงานกับ ลอลา เวลช์ ผู้เป็นครูและบรรณารักษ์ห้องสมุด โดยต่อมาในปี ค.ศ.1978 บุชแพ้การณรงค์ไม่ได้ตำแหน่งสมาชิกในสภาล่างของรัฐสภาคอนเกรส

ในทศวรรษ 1980 บุชทำงานเพื่อสร้างฐานะในธุรกิจน้ำมันในเทกซัสที่ลดลง ในฐานะที่ปรึกษาของบริษัท ขณะที่บิดาดำรงตำแหน่งรอง

ประธานาธิบดี และกำลังจะลงแข่งขันชิงตำแหน่งประธานาธิบดีต่อมา เมื่อ บุษายุได้ 40 ปี เขาเลิกดื่มเหล้าและมุ้งมันส์ครธาในคริสต์ศาสนา มาก ยิ่งขึ้น เขาเข้าเป็นผู้จัดการร่วมในทีมอเมริกันฟุตบอล (Texas Rangers) ขณะเดียวกันก็เฝ้าติดตามโอกาสที่จะเข้าเล่นการเมืองในรัฐเท็กซัสของเขา

ในปี ค.ศ.1994 เขาเอาชนะ แอนน์ ริชาร์ดส์ ได้ดำรงตำแหน่ง ผู้ว่าการรัฐเท็กซัส จากนั้นนโยบายที่เน้นการอนุรักษ์นิยมอย่างสุดกำลัง ทำให้ เขาได้เป็นตัวแทนของพรรคเข้าชิงตำแหน่งประธานาธิบดีในปี ค.ศ.2000 ในคืนของต้นเดือนพฤศจิกายน วันเลือกตั้งประธานาธิบดีนั้น นับว่าเป็น คืนที่แปลกประหลาดคืนหนึ่งในประวัติศาสตร์ทางการเมืองของ สหรัฐอเมริกา กล่าวคือ เครือข่ายโทรทัศน์ทั้งประเทศได้ประกาศว่า คู่แข่ง ของบุชคือ นายอัลกอร์ แห่งพรรคเดโมแครท ได้ชัยชนะคะแนนเสียงของ ประชาชนในรัฐฟลอริดา ซึ่งจะมีคะแนนเสียงคณะผู้เลือกตั้งอยู่ 25 เสียง แต่ในที่สุดศาลสูงสุดของสหรัฐอเมริกาต้องตัดสินให้มีการนับคะแนนใหม่ ปรากฏว่าบุช ชนะคะแนนเสียงประชาชนในรัฐนี้ เฉียนอัลกอร์อยู่ 537 คะแนน เมื่อรวมกับรัฐออเรกอน ซึ่งมีคะแนนเสียงคณะผู้เลือกตั้งอยู่ 7 คะแนน ผลที่ทางการได้ประกาศก่อนหน้านี้ว่า คะแนนใกล้กันเหลือเกินที่ จะประกาศว่าใครจะได้เป็นประธานาธิบดี “too close to call about more 32 electoral vote” ในที่สุดบุชก็ได้คะแนนเสียงคณะผู้เลือกตั้ง 278 ต่อ อัลกอร์ 260 จึงได้เป็นประธานาธิบดีในวันที่ 20 มกราคม ค.ศ. 2001

ในวันที่ 11 กันยายน ค.ศ.2001 ประชาชนจำนวนเกือบ 3,000 คนต้องสังเวยชีวิตจากกลุ่มผู้ก่อการร้าย อัลกออิดะห์ทำการจี้เครื่องบิน ภายในประเทศ และพุ่งเข้าชนตึก World Trade Center ณ มหานคร นิวยอร์ก และตึก Pentagon บุษประกาศว่า เป็นสงครามของการก่อการ

ร้าย (War on Terrorism) ทำให้สหรัฐอเมริกาต้องดำเนินปฏิบัติการเสรีภาพอันยั่งยืน (Operation Enduring Peace) ถล่มอัฟกานิสถานต่อรัฐบาลของตาลิบัน ระหว่างวันที่ 7 ตุลาคม ถึง 13 พฤศจิกายน ค.ศ.2001 และต่อมาในเดือนมีนาคม-ต้นเมษายน ค.ศ.2003 ได้เปิดยุทธการเสรีภาพอิรักของสหรัฐอเมริกา (Operation Iraqi Freedom) โค้นล้มประธานาธิบดีซัดดัม ฮุสเซน ลงจากอำนาจ

ต่อมาบุชได้ลงแข่งขันชิงตำแหน่งประธานาธิบดีเป็นสมัยที่ 2 ในปี ค.ศ.2004 กับวุฒิสมาชิกจอห์น เคอร์รี (John Kerry) จากรัฐแมสซาชูเซตส์ โดยการปฏิบัติการถล่มอิรักของบุชไม่ได้รับความนิยมและไม่สบายใจต่อพวกนักเสรีนิยมและผู้วางตนเป็นกลางเท่าใดนัก แต่บุชก็สามารถเอาชนะ เคอร์รีด้วยคะแนนเสียงประชาชน 51 ต่อ 48 เปอร์เซ็นต์ และบุชได้คะแนนเสียงคณะผู้เลือกตั้งชนะเคอร์รี 286 ต่อ 252 ได้ดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีเป็นสมัยที่ 2

การดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีสมัยที่ 2 ของบุชเต็มไปด้วยการเพ่งเล็งจับผิด เขาถูกวิพากษ์วิจารณ์ว่ามีความล่าช้าในการเข้าไปช่วยผู้ประสบภัยจากไต้ฝุ่นคัทรีนา (Katrina) ซึ่งพัดถล่มนิวออรินและชายฝั่งตอนใต้ของประเทศ รวมทั้งมีการบ่นจากหลายฝ่ายถึงการติดตามตัวผู้ก่อการร้ายโดยเฉพาะ โอซามะ บินลาเดน กล่าวหาว่า บุชมัวพะวงต่อเสรีภาพส่วนบุคคล และภาพลักษณ์ของชาวอเมริกันมากเกินไป ดังนั้นการเลือกตั้งประธานาธิบดีครั้งใหม่ ในปี ค.ศ.2006 จึงทำให้ชาวอเมริกันที่มีสิทธิเลือกตั้งต่างพากันเทคะแนนเลือกสมาชิกทั้งสภาล่างและสภาสูงให้พรรคเดโมแครตอย่างมากมายเป็นครั้งแรกในรอบ 12 ปี และในเดือนกันยายน ค.ศ.2008 ตลาดหุ้นวอลล์สตรีทก็ได้ล้มครืนลงมาทำให้เกิดวิกฤตการณ์เศรษฐกิจโลกตามมา

เมื่อบุชได้เดินทางกลับรัฐเทกซัส เขายืนยันตำแหน่งประธานาธิบดีของเขาว่า มีประสบการณ์ น่าเฟลิดเฟลินดี เขาบอกว่า เขาได้รับความปลอดภัยให้แก่ชาติจากลัทธิก่อการร้าย นับตั้งแต่ปี ค.ศ.2001 เป็นต้นมา และคงไว้ซึ่ง “ความจริงในประวัติศาสตร์ว่า การบริหารของข้าพเจ้าจะต้องมีการจذبบันทึกไว้ในอีก 50 ปีต่อจากนี้ไป”

ลำดับที่ 44. ประธานาธิบดี บาร์ก โอบามา (Barack Obama, ค.ศ. 2009 -2017)

เมื่อบาร์ก โอบามา ได้ประกาศลงสมัครแข่งขันในตำแหน่งประธานาธิบดีเป็นที่กระจ่างชัดที่ว่า ถ้าเขาได้รับเลือกเขาจะทำให้ประวัติศาสตร์ต้องจารึกไว้ว่า “เขาจะเป็นชาวแอฟริกันอเมริกันคนแรกที่ดำรงตำแหน่งประธานาธิบดี” แต่มีคนไม่น้อยที่คาดว่าประธานาธิบดีคนที่ 44 ผู้นี้ จะต้องเผชิญกับภาวะเศรษฐกิจที่ตกต่ำอย่างหนักหน่วงที่สุด นับจากการเกิดเศรษฐกิจตกต่ำมาแล้วในทศวรรษ 1930 ภายหลังโอบามาเข้ารับตำแหน่งในทำเนียบขาว เขาทำให้เกิดความประหลาดใจที่บอกว่า การต่อสู้ที่รบกวนจิตใจของชาวอเมริกันในอิรักดูเหมือนจะเป็นปัญหาเล็กน้อยของเขา

มูลนิธิชาติได้จัดตั้งคาดหวังไว้เสมอว่า ความเป็นผู้นำของเราในโลกจะไม่จำกัดอยู่เฉพาะชาวอเมริกัน ที่มั่งคั่งหรือผูกพันกับครอบครัวของเราเพียงเท่านั้น ความลำเอียงที่ผ่านมาในอดีต มีนายทาสจำนวนมาก โดยที่พวกเขาไม่คิดว่าจะได้ประธานาธิบดีที่มีเชื้อชาติเป็นแอฟริกันอเมริกัน แต่ไม่มีข้อสงสัยอีกแล้วว่า การที่เลือกโอบามาให้เป็นประธานาธิบดีจะเป็นหลักฐานยืนยันว่า ภายหลังมากกว่า 200 ปีต่อมา ระบบสหรัฐจะยังคงเปิดกว้างแก่ผู้มีทักษะใหม่ๆ เสมอ

บิดาของโอบามา นายบารัก ชีเนียร์ เป็นนักธุรกิจชาวเคนยา ได้เจอกับมารดาของเขา สแตนเลย์ แอนน์ ดันแฮม เมื่อทั้งคู่ศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยฮาวายด้วยกัน เธอเป็นหนุ่มนักอุดมคติที่หลงใหลในวัฒนธรรมของชาติอื่น ครอบครัวมาจากรัฐแคนซัส ย้อนกลับไปถึงสมัยสงครามปฏิวัติของอเมริกาทีเดียว 2 ปี ภายหลังจากที่โอบามาเกิดในปีค.ศ. 1961 ทั้งคู่ก็ได้หย่าร้างกัน โอบามาได้ติดตามมารดาและสามีคนที่ 2 ของเธอไปอยู่ที่กรุงจาร์กาต้า อินโดนีเซีย และก็ได้กลับมาอยู่ที่ฮอนโนลูลู ในรัฐฮาวายกับตายายของเขา และได้ทุนเรียนในโรงเรียนปุนาฮู (Punahou)

เขาเขียนบันทึก “ความฝันที่เขาได้รับจากบิดาเลี้ยงของเขา” (Dreams from My Father) ที่ออกเผยแพร่ในปี ค.ศ.1996 เขาได้บรรยายความสับสนวุ่นวายที่ต้องค้นหาเอกลักษณ์ในวัยหนุ่มของเขา เขาเข้าเรียนที่วิทยาลัยออกซิเดนทัลในนครลอสแอนเจลิสอยู่ 2 ปี เขาได้ย้ายไปศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยโคลัมเบีย ซึ่งเขาเรียนทางด้านรัฐศาสตร์และความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ จบปริญญาตรีในปี ค.ศ.1983 โอบามาใช้เวลา 2 ปีทำงานในนครนิวยอร์กซิตี้ ตอนแรกทำทางด้านธุรกิจและต่อมาอยู่ในตลาดหลักทรัพย์ของรัฐ ต่อมาดำรงตำแหน่งผู้นำชุมชนเดียวกับชาวไต้หวันนครชิคาโก ทำงานกับโพสต์เพื่อปรับปรุงที่อยู่อาศัยและจัดตั้งโครงการฝึกหัดงานในชุมชนที่ประสบความหายนะจากโรงงานผลิตเหล็กกล้า ในปี ค.ศ.1988 เขาเข้าเรียนกฎหมายในมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด ที่ซึ่งเข้าถึงความสนใจต่อชาวอเมริกันในฐานะชาวแอฟริกันอเมริกันคนแรกที่เป็นบรรณาธิการของนิตยสารกฎหมายของมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด เดินทางกลับนครชิคาโก เขาปฏิเสธที่จะรับงานใหญ่ แต่เข้าไปร่วมทำงานกับบริษัทกฎหมายขนาดเล็กที่เชี่ยวชาญด้านสิทธิมนุษยชนแทน

ในปี ค.ศ.1992 โอบามาได้แต่งงานกับมิเชลล์ โรบินสัน ที่มา
จากครอบครัวของทาสมาก่อน มิเชลล์มีความเชี่ยวชาญทางด้านกฎหมาย
จากมหาวิทยาลัยพรินสตัน และฮาวาย ในปี ค.ศ.1998 และ ค.ศ.2001 ทั้ง
คู่มีลูกสาว 2 คนคือ มาเลีย และ ซาซา (Malia และ Sasha) ในปี ค.ศ.
1996 โอบามาได้รับเลือกให้เป็นวุฒิสมาชิกประจำรัฐอิลลินอยส์ แต่เขา
ไม่ได้เป็นสมาชิกในสภาล่างในสภาองเกรสในปี ค.ศ.2004 ในฤดูร้อนของ
ปีนั้น ในที่ประชุมพรรคเดโมแครทแห่งชาติ เขาได้กล่าวสุนทรพจน์ที่จับ
ใจผู้ฟังเป็นอย่างมาก ทำให้พวกพันธมิตรประกาศให้เขาชิงตำแหน่ง
ประธานาธิบดีในอนาคตทันที แต่หลายคนก็ไม่ได้หวังว่ามันจะเกิดขึ้นอย่าง
รวดเร็วได้อย่างไรกัน

ในการเลือกตั้งขั้นต้นในพรรคเดโมแครทของปี ค.ศ.2008
ระหว่างโอบามากับฮิลลารี คลินตัน วุฒิสมาชิกจากรัฐนิวยอร์ก เขาต่อต้าน
สงครามในอิรักและจะหมุนกลับไปใช้นโยบายเก่าๆ ในการดำเนินการใน
กรุงวอชิงตัน ดี ซี โดยในเดือนกันยายนปีนั้น ตลาดหุ้นที่วอลสตรีทล่ม
สลาย และเศรษฐกิจโลกเกิดความเสียหายอย่างหนัก ในการโต้วาทีกับ
คู่แข่งชิงตำแหน่งประธานาธิบดีคือ วุฒิสมาชิกจอห์น แมคเคน (John
McCain) ถึง 3 ครั้ง โอบามาได้ให้คำเชื่อมั่นแต่ชาวอเมริกันว่าจะเป็นผู้
นำที่มีความเชี่ยวชาญพร้อมที่จะเผชิญกับอันตรายที่กำลังถาโถมเข้าสู่
สาธารณชน โอบามาได้ชัยชนะต่อจอห์น แมคเคน โดยได้รับคะแนนเสียง
ประชาชน 52.9 ต่อ 45.7 เปอร์เซนต์ และได้รับคะแนนคณะผู้เลือกตั้ง
250 คะแนนขึ้นไปจาก 538 คะแนน ก็สามารถได้เป็นประธานาธิบดีแล้ว
ในการเลือกตั้งครั้งนี้ของ ค.ศ.2008 บารัค โอบามาเลือก นายโจ ไบเดน
(Joe Biden) เป็นรันนิ่งเมต (ว่าที่รองประธานาธิบดีของตน) นายจอห์น
แมคเคน เลือกนางซาร่าห์ เพลิน (Sarah Palin) เป็นรันนิ่งเมต

เมื่อโอบามาได้รับตำแหน่งประธานาธิบดี เขาก็ต้องเผชิญกับการท้าทายหลายอย่างทันที เป็นต้นว่า เศรษฐกิจถดถอย สงครามในอิรัก และอัฟกานิสถานที่ยังไม่ยุติลงอย่างแท้จริง และภัยคุกคามของลัทธิก่อการร้ายยังดำเนินอยู่อย่างต่อเนื่อง เขาได้กล่าวสาบานตัวเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีในวันที่ 20 มกราคม ค.ศ.2009 ต่อหน้าประชาชนประมาณ เกือบ 2 ล้านคน โดยโอบามาได้ขอขบประมาณจากรัฐบาลกลางจำนวน มหาศาลมาเยียวยาเศรษฐกิจ รวมทั้งโครงการริเริ่มต่างๆ ภายในประเทศ และหวังจะใช้ความนิยมชมชื่นที่มีต่อเขาอย่างมากไปยัณยานาชาติเพื่อสร้าง ภาพลักษณ์ของสหรัฐอเมริกากลับมาใหม่

หลังจากการเฉลิมฉลองวันเกิดครบรอบ 200 ปีของอับราฮัม ลินคอล์น ใน 2-3 อาทิตย์ต่อมา เขาได้นำสุนทรพจน์ของอับราฮัมที่ได้ กล่าวเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีคนที่ 16 แก่ผู้ฟัง ซึ่งลินคอล์นได้กล่าว อย่างขำขันออกมาว่า “แล้วก็นั่นช่างอลหม่านพอสมควรทีเดียวที่ท่านทำให้ ข้าพเจ้าต้องเข้ามาสู่ตำแหน่งนี้” โอบามาก็ได้ประกาศต่อไปอีกว่า มันช่าง เป็นการเหมาะสมที่เราเข้าไปสู่หุบเขาที่ลึกทีเดียว และชาวอเมริกัน จำต้องกลับไปศึกษาใหม่ว่า จะทำอะไรถึงจะขึ้นไปสู่ยอดเขาได้ใหม่ เรา จะทำในสิ่งที่ลินคอล์นบอกให้เราทำ โดยมีความปลอดภัยอย่างสูงสุด เป็น ความหวังครั้งสุดท้ายที่ดีที่สุดในโลกแล้ว โดยนายโอบามาได้ดำรงตำแหน่ง ประธานาธิบดีวาระแรก ตั้งแต่ปี ค.ศ.2009 ไปจนถึงปี ค.ศ.2012 และยัง ได้รับเลือกให้ดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีในวาระที่ 2 อีก 4 ปี ต่อมาจนจะ ครบวาระในเดือนพฤศจิกายน ค.ศ.2016 โดยที่ประธานาธิบดีของ สหรัฐอเมริกาจะดำรงตำแหน่งได้ไม่เกิน 2 วาระ

รายการอ้างอิง

- “ยุทธการฮุบอิรักกุดหัวซัดดัม” **ไทยรัฐ** (27 มีนาคม 2546)
- “สงครามโจมตีอิรักของสหรัฐอเมริกา” โทรทัศน์ช่อง 3, 5, 7, 9, 11, ITV, Nation Channel, CNN และ BBC ตั้งแต่วันที่ 20 มีนาคม – 11 เมษายน พ.ศ.2546
- มติชน**. ฉบับตั้งแต่วันที่ 20 มีนาคม – 11 เมษายน พ.ศ.2546
- ไทยรัฐ**. ฉบับตั้งแต่วันที่ 20 มีนาคม – 11 เมษายน พ.ศ.2546
- Bangkok Post**. Monday, April 7, 1986, p.7.
- Bangkok Post**. Monday, April 7, 1986, p.7.
- Bangkok Post**. April 20, 1986, p.4.
- “War on Iraq : U.S.Troops’ dig in for long haul.”
- Bangkok Post**. Monday, March 31, 2003.
- Bangkok Post**. March 20 – April 11, 2003.
- The Nation**. March 20 – April 11, 2003.
- Beschloss Michael & Siday Hugh. (2009). **The Presidents of the United States of America**. Washington, D.C: The White House Historical Association.
- Billias A. gorge. (1965). **The American Revolution: How Revolution Was It?**. New York: Holt, Rinehart & Winston.
- Billington A. Roy. (1960). **Westward Expansion**. New York : The Macmillan Company, Second Edilion.

- Blum et al. (1963). **The National Experience : A History of the United States**. New York : Harcourt, Brace and World, Inc..
- Cook Chris & Stevensan John. (1998). **The Modern World**. London: Addison Wesley Longman.
- Crosvenor Gilbert M. (2001). "Afghanistan: Land in Crisis." **National Geographic**. Washington, D.C: December.
- Current, William & Freidel. (1965). **American History: A Survey**. New York: Alfred A Knopf.
- Dixson J. Robert. (1959). **The U.S.A. The land and the people**. New York : Regent Publishing Company.
- _____. (1960). **The U.S.A. Men and History**. New York : A Regent Publication.
- Duiker William J & Spielvogal Jackson J. (2001). **World History**. 3rd edition, U.S.A : Wadsworth Themes Learning, 2001.
- Ethel Tiersky. (1970). **The U.S.A. Custom & Institutions**. New York : A Regent Publication.
- Graves William. (1991). "World War II : Asia and the Pacific, Europe and North Africa." **National Geographic**. Washington, D.C : December.
- Hunter Brian. (1993). **The Statesman Statistical Year Book 1993-1994**. 130th Great Britain : A.J. Latham Limited.
- Lang Seam. (1998). **The Twentieth Century World**. Cambridge: Cambridge University Press.

- Langer Paul F. (1966). **Japan : Yesterday and Today**. New York : Holt Rinehart and Winston, Inc.
- Perrigo I Lynn. (1960). **Our Spanish Southwest**. Texas: Banks Upshaw and Company.
- Randall J. G. (1966). **The Civil War and Reconstruction**. Boston : D.C. Heath and Company, Second Edition.
- Todd and Curti. (1961). **Rise of the American Nation**. New York: Harcourt, Brace & World, Inc.
- Wright & Cithers. (1968). **The Democratic Experience**. Kline's : Scott, Foremann and Company.
- The Europa World Year Book 2011**. (2011). London : Europa Publication Limited.